

handles i forhold til den fastsatte frist. Sker det, vil det kunne føre til længere gennemsnitlige sagsbehandlingstider og dermed få den modsatte virkning af det, som man faktisk ønsker med forslaget, vi behandler her i dag.

Sammenfattende er det altså regeringens opfattelse, at der med hensyn til spørgsmålet om sagsbehandlingstider ikke er noget behov for et regelsæt herom ved siden af de initiativer, som regeringen allerede har taget.

For så vidt angår spørgsmålet om de såkaldte negativtæster, er det regeringens opfattelse, at der på det generelle plan er knyttet en række betænkeligheder til en sådan ordning. Der er i øvrigt tale om et spørgsmål, som i givet fald må behandles og vurderes nærmere inden for de enkelte lovgivningsområder.

Regeringen kan således ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Jan Petersen (S):

Jeg vil tro, det er i den bedste mening, at forslagsstillerne til dette beslutningsforslag ønsker at støtte regeringen i dens arbejde for mere sikre og tilfredsstillende sagsbehandlingstider, og det er jo godt, at oppositionen støtter et så vigtigt arbejde.

Argumentationen bygger da også på Finansministeriets undersøgelse fra maj måned, og der argumenteres i beslutningsforslaget ud fra den. Man kunne dog for fuldstændighedens skyld i bemærkningerne gøre opmærksom på, at der faktisk er sket fremskridt fra den periode, der er registreret, nemlig 1993-96. Så havde beslutningsforslagets begrundelser været fyldestgørende.

Vi ønsker i Socialdemokratiet en hurtig og effektiv sagsbehandling, men vi ønsker også en kvalificeret og sikker sagsbehandling af de henvendelser og de anmodninger, som borgerne kommer med. Begge ting skal vi opfylde. Vi er også alle optaget af, at der er kvalitet i lovgivningen, og tilsvarende må vi så også være sikre på, at der er kvalitet i den sagsbehandling, som offentlige myndigheder udfører, når lovgivningen skal administreres.

Vores krav er, at borgeren får svar fra myndighederne inden for den tid, man stiller borgeren i udsigt, og som kan fastlægges, uden at vi går på kompromis med kvalitet og sikkerhed i sagsbehandlingen. Det er vores grundlag, og der kan selvfølgelig være modstridende hensyn i det. Det cirkulære, som justitsministeren henviste til i sit indlæg, nævner jo også, at der bør

svares inden for en måned, efter at borgeren har henvendt sig, og kan det af forskellige grunde ikke lade sig gøre, ja, så har borgeren efter vores opfattelse krav på at få at vide, hvornår der så kan svares.

Vi kender eksempler på, at Folketinget direkte i lovgivningen går ind og fastsætter tidsfrister for svar. Det er ikke uproblematisk at gennemføre sådanne tidsfrister. Jeg skal fremhæve den nye lov om social administration, som på fornem vis opstiller borgernes rettigheder over for de sociale myndigheder og ganske præcist stiller krav om bl.a. tidsfrister, men jeg skal så også erindre om, at da Folketinget gennemførte det og debatterede det emne, var der kraftig modstand fra bl.a. kommunale repræsentanter.

Det er interessant, at Venstre her mener, at vi skal gå endnu hårdere til værks, hvis det er det, der er formålet med beslutningsforslaget, bl.a. over for de kommunale myndigheder og dermed gå ind indgribende og pålægge bestemte forvaltningsmæssige tidsfrister over for de kommunale myndigheder. Jeg erindrer om det slagsmål, der netop var, da der blev sat meget præcise tidsfrister i den sociale lovgivning.

Det er et eksempel på, at vi også i Socialdemokratiet mener, at lovgivningen en gang imellem kan tages i anvendelse til direkte at gå ind og regulere sagsbehandlingstiden, men det kræver et afklaret politisk grundlag, og det kræver et ganske fornuftigt arbejde om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt. Derfor mener vi, at det nævnte cirkulære er fornuftigt, det er generelt, og det er det arbejdsinstrument, som må opfylde beslutningsforslagsstillerens ønske om retningslinjer.

Så er der den anden del af beslutningsforslaget, som jeg vil tillade mig at karakterisere som overflødig eller i hvert fald ganske tvivlsomt, hvis det skal gennemføres, og det er spørgsmålet om et negativttestsystem.

Justitsministeren har efter min opfattelse argumenteret ganske fyldestgørende for, hvilke konsekvenser det kan få. Vores udgangspunkt er, at der i disse sager, som kan trækkes frem, er et hensyn til andre, som kan blive krænket, hvis negativttestsystemet bliver gennemført. Der kan være en bygherre, som har krav på et hurtigt svar, men hvor det kan være kompliceret i forhold til de hensyn, der skal tages til naboen.

Hvis man i givet fald ønsker at give bygherren et hurtigere svar, kan det være, at det svar